

San'at Kronikleri

Yakarış

N. F. KISAKUREK

«Ben insanın en büyük
sırrıyım;
Ve insan benim en büyük
sırrım...»

Mealindeki kutsal hadîsin gerçeği,
şairin başlıca gayesidir:

«Yolu var sırta ermetin
Kuşlar mavilikle sarhoş...»

«Ne olursun, bize sır ver!»

«Gündürlardan soyunarak,
Bütün bilgilerden yoksun;
Karşıdayım, çirliçiplak,
Bana sır ver, ne olursun!»

Şair, bir gerçek ve mutlak haya-
tın fani çakıntısından başka
bir şey olmayan bu dünyaya razı de-
ğildir ve ötelere, ötelerdekiyi aramak-
tadır :

«Çayrlar boyunca yeşil,
Denizler boyu mavilik...
Dostluklar hesaplı değil;
Değil, sevgiler gündelik.»

«Bir gök ver, sevgince berrak,
Bir deniz, aşınca sonsuz.»

Allaha yakarırken :
«Bilirim Kur'anla, yokmuş
Başlangıcın da, onun da...»

MUNIS Faik Ozansoy'un son şiir demetçliği... İçinde 9 parça şiir bulunan bir kitapçık... Zevkli bir tertip, nefis baskı, fevkalâde kâğıt, kısaca mükemmel bir zarf... Mazrufu, uzun ve tek bir manzume çapında 30 kıta, 120 misra...

Bu şiirlerin biricik meselesi, Allah... İsmi de «Yakarış» dua... Dahma «yalvarmak» kelimesiyle birarada kullanılan bu ismi tek başına görünce «onda «yalvarma»nın âdillğini ve umumliğini bulmuyor, âdeti yeni bir mefhumla rastlamış oluyoruz. Oyle ki, bu mefhum asil ve hususîdir; ve yalnız Allaha açılan ellerin mânasını vermektedir. Sebep, ilk defa bu mevkide kullanılması...

Şiirin, ulvi şiir nizamının, her türlü metafizik meselenin, mâverâ iştiyakının ve «mücerret» hummasının yollara karıştığı; ortada şiir diye mide gortultusu kadar ilcal hırıtıların yaşadığı bu devirde «Yakarış» ve onun ölçülü nazmi, bize, boş bir adaya sığınmış kazazedelerin uzaktan gördüğü bir gemi dumani hissini veriyor.

Meselesi olan şair... Bununla karşılaşıyoruz. Ve meselelerin meselesi Allah... Bunu buluyoruz. Bir filozofun «Mütafizik hayvan» dediği insanın en hırsiyetli ukdesi, Munis Faik'in misralarında yegâne tema... Ne devlet..

Diyecek kadar Allahı tenzih etmeyi bilen şair, bazı yerlerde ölçülü kaçırır gibi olmasına rağmen, esasta derin ve hisli muvahhid olmak secyesini hâkim tutmakta; ve gayet garip bir oyun olarak

«Ne lüzum var mâbuda?»
Diye ağzından kaçırıldığı bir misral, bundan incinecek olanlara karşı:

«Bir ibadettir bu da...»

Tarzında iki türlü vermektedir. İste olmayacak şey!.. Şairin, Allahın birliğine uygun olarak bir türlü ve olduğu gibi görmek isteriz. Onun, olduğundan başka türlü görünmek istemesini de, devrimizde pazarlıksız muvahhidlere düşen hicabı biraz örtmek ve aşmak gibi, maalesef yenemediği bir gayrete atlediyoruz. Yoksa en halis ve asil bir tevhid, «Yakarış» dan buram buram tütmektedir :

«İnsan ne yana bakınca
İzi var büyüklüğünün»

Bir kadife nesci kadar sısak; ve ulvi idrak nizamının en zengin motifleri içinde pırlıl pırlıl misralarla bize mesele sahibi şairden en yeni nefhayı getiren Munis Faik'e selâm!..

Onu, beklediğimiz yeni şiir hegemonyasını kuracak olanların arasında gördüyü ve bu görüşle selâmlıyoruz.

Taha Toros Arşivi

